

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul II • Nr. 37 (42) • 7 noiembrie 2021

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să credem în Înviere

Sfântul Ioan Gură de Aur

„Credința în Înviere este adevărata mângâiere în suferințe, în lupta cu ostenele și cu greutățile vieții.

Fiindcă astfel este credința, căci ea poate convinge pe cineva mai mult decât raționamentele omenești.

Duminica a 24-a după Rusalii

„Nu te teme, crede numai și se va mântui...”

Arhimandritul Teofil Părăian

In Sfintele Evanghelii ni s-au păstrat istorisirea câtorva învieri din morți, trei, și anume:

- învierea tânărului din Nain,
- învierea fiicei lui Iair și
- învierea lui Lazăr.

Iar în cartea **Faptelor Sfinților Apostoli** avem de asemenea două istorisiri de minuni ale învierii și anume

- învierea unei tinere, Tavita, despre care citim, în Faptele Sfinților Apostoli în capitolul IX, că Sfântul Apostol Petru a înviat pe o tânără,
- învierea unui tânăr, Eutihie, minune descrisă tot în Faptele Sfinților Apostoli, și pe care a făcut-o tot Sfântul Apostol Pavel (Fapte cap. 20).

Este interesant de observat că toate învierile istorisite în Sfânta Scriptură a Noului Testament, toate cele cinci, se referă la tineri nu la oameni în vârstă. Noi, bătrânii, știm ce ne așteaptă, deși nu ne vine să credem, nu e în firea omului să creadă că moare.

Trebuie să faci fel și fel de raționamente, să ai fel de fel de gânduri, să te silești cumva să crezi că mori pentru că nu crezi că mori, nu-ți vine să crezi că mori; asta e experiența bătrânilor.

Am început odată să întreb pe oa-

menii în vârstă, pe oamenii bătrâni, oameni serioși, dacă se simt mai aproape de moarte la bătrânețe decât la tinerețe și toți mi-au spus că nu se simt mai aproape de moarte la bătrânețe, decât s-au simțit la tinerețe. Ce înseamnă aceasta, iubiți credincioși? Aceasta înseamnă ceva: înseamnă că omul nu moare, că omul nu-i făcut să dispară, că omul nu-i făcut să se nimicească, ci e făcut să dăinuiască. Bineînțeles că dacă nu avem gândul că vom muri, vom muri fără gândul acesta, numai că nu vom muri în înțelesul că s-a gătat cu noi, că acum gata, nu se mai întâmplă nimic după moarte.

Știm că se întâmplă: judecata particulară, judecata universală, răsplata pentru cele bune și pentru cele rele pe care le-am făcut în viață, și apoi răsplata cea veșnică. Acesta este, iubiți credincioși, avantajul credinței noastre. Sfântul Apostol Pavel, în Epistola I-a către Tesaloniceni zice: „Să nu vă întristați ca cei ce nu au nădejde”.

Noi avem credință, avem nădejde, avem iubire, avem atâtea și atâtea avantaje față de cei necredincioși și toate acestea ne aduc bucurie în suflet.

Mai întâi, iubiți credincioși, pentru via-

ță, în fața morții și în fața veșniciei să avem gândul acesta pe care ni-l dă Domnul Hristos când zice: „Nu te teme, crede numai și se va mântui...”.

Și, iubiți credincioși, vreau să vă mai spun ceva: așa îmi e de drag să mă gândesc la faptul că în Sfânta Evangheligie sunt înfățișați și oameni cam cum suntem noi: cu viață amestecată și cu credință, și cu necredință, și cu siguranță, și cu nesiguranță, și cu lumină, și cu întuneric, și, iată, Iair era unul dintre aceștia. L-a luat groaza când a auzit că fiica lui a murit, și Domnul Hristos îi spune să nu se îngrozească: „Nu te teme, crede numai și se va mântui...”.

Hai să ne mai gândim la un om ca noi, omul acela care a zis: **„Cred Doamne, ajută necredinței mele!”** - și cred și nu cred - și, iată, Sfânta Evangheligie ni-l înfățișează ca pe un om care a fost primit de Domnul Hristos cu credința cât a avut-o și i-a împlinit Domnul Hristos cererea.

Haideți să ne gândim și la **Sfinții Apostoli** cărora Domnul Hristos, într-o împrejurare, le-a spus că nu au putut face o minune anume pentru că nu au avut destulă credință. L-au întrebat: „De ce noi n-am fost în stare să-l scoatem?” și Domnul Hristos a spus: **„Din pricina puținii voastre credințe”** (Matei 17, 19-20). Apostolii necredincioși? Da, uite că se poate ca și apostolii să fie necredincioși. Bineînțeles că nu tot timpul au fost așa, dar au fost și necredincioși.

(continuare în pagina 2)

(continuare din pag. 1)

Și atunci înseamnă că și noi, care avem și mai puțină credință decât ei, putem nădăjdui să avem mai multă credință. Ucenicii Domnului Hristos care au zis către Domnul Hristos „Dă-ne mai multă credință”, și-au dat seama că n-au credință câtă trebuie și știți că Domnul Hristos i-a spus Sfântului Apostol Petru: „Simone, Simone, iată că Satana v-a cerut să vă cearnă ca pe grâu; dar Eu M-am rugat pentru tine ca să nu-ți piară credința, iar tu, oarecând revenindu-ți, întărește-i pe frații tăi” (Luca 22, 31-32).

Și a venit împrejurarea în care **Sfântul Apostol Petru** s-a lepădat de trei ori de Domnul Hristos, dar aceasta a fost o împrejurare de scurtă durată, nu a rămas în împrejurarea aceasta pentru că Domnul Hristos l-a întărit în credință.

Ei, asta trebuie să facem și noi, iubiți credincioși: **să ne întărim în credință, să facem faptele credinței, să cerem înmulțirea credinței, să cerem înmulțirea iubirii, să cerem să avem o credință lucrătoare prin iubire, să cerem să avem credința aceea care ne asigură că murind nu murim,**

Duminica a 24-a după Rusalii

„Nu te teme, crede numai și se va mântui..”

Arhimandritul Teofil Părăian

ci trăim și după moarte; să avem credința aceea care ne asigură că va fi o înviere a morților, nu din puterea omului, ci din puterea lui Dumnezeu.

Așa cum Domnul Hristos a înviat pe Lazăr, cum a înviat pe tânărul din Nain și pe tânăra fiică a lui Iair, tot așa va face El prin puterea Lui să ni se realcătuiască trupurile la învierea cea de apoi și vom fi vii și cu sufletul și cu trupul - cu sufletul care nu moare și cu trupul care moare, se descompune și se recompune. Dacă nu avem credința aceasta, să știți că nu avem destulă credință. Dacă avem credința aceasta suntem fericiți și în viață și în moarte. Amin!

Sărbătorile, izvor de bucurie

10 informații care ne ajută să-i cunoaștem mai bine pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

Cătălin Acasandrei

Biserica noastră a rânduit ca, în fiecare an, ziua de 8 noiembrie să fie închinată cinstirii celor doi mari arhangheli, Mihail și Gavriil, împreună cu soborul tuturor îngerilor. Iată **zece lucruri mai puțin cunoscute despre Sfinții Arhangheli**, duhuri care au vestit lumii, de-a lungul veacurilor, prezența și lucrarea Harului lui Dumnezeu:

1 Îngerii sunt așezați, conform Sfinților Părinți, în **nouă cete**, fiecare dintre ele având o anumită misiune de împlinit în cer și pe pământ. Sfinții Arhangheli alcătuiesc una dintre aceste cete îngerești (a opta).

2 Din punct de vedere etimologic, cuvântul „arhanghel” este alcătuit din termenii grecești *arche* (conducător, comandant) și *angelos* (inger, mesager, sol) și se traduce prin „comandantul îngerilor” sau „căpetenie a îngerilor”.

3 Sfinții Arhangheli sunt în număr de **șapte**: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil și Varahiil. Ei stau în fața Scaunului slavei lui Dumnezeu, după cum spune însuși Sfântul Ioan Evangelistul: „Ioan, celor șapte Biserici care sunt în Asia... și de la cele șapte Duhuri care stau înaintea Scaunului Lui” (Apocalipsa 1, 4).

4 În ziua de 8 noiembrie sunt cinstiți **toți Sfinții Arhangheli**, însă Biserica ni-i aduce în atenție pe Mihail și Gavri-

il, care s-au învrednicit să primească misiuni cu totul speciale din partea lui Dumnezeu.

5 Arhanghelul Mihail este cinstit, mai întâi, ca un apărător al dreptei credințe. El a fost rânduit de Dumnezeu, alături de heruvimi, să păzească intrarea în Rai cu o sabie de foc, după căderea în păcat a protopărinților noștri, Adam și Eva.

6 Tot el a luat cuvântul atunci când o parte dintre îngerii, conduși de către Lucifer, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, dorind să-l ia locul. Conform Tradiției, Arhanghelul a întrebât atunci „mi-ke-El?” (ebr.), adică „Cine este ca Dumnezeu?” (mi - care, ke - ca, El - Dumnezeu), de aici trăgându-i-se și numele.

7 În limba ebraică, termenul „Gavriil” înseamnă „Omul lui Dumnezeu” sau „Puterea lui Dumnezeu”. El este ocrotitorul mamelor, al fecioarelor, dar și ocrotitor al copiilor și al familiilor lor.

8 El a condus corurile îngerilor care s-au pogorât și au cântat în noaptea Nașterii Domnului: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace

și între oameni bunăvoire!”.

9 Arhanghelul Mihail este zugrăvit în icoane ca un **ostaș sever**, cu un diavol căzut la picioarele sale, purtând în mâna dreaptă o sabie, iar în stânga un cântar. Arhanghelul Gavriil este zugrăvit sub chipul unui tânăr duios, care poartă în mâna sa dreaptă flori albe de crin.

10 Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil **simbolizează Vechiul și Noul Testament**, Sfântul Mihail reprezentând Legea lui Moise, a dreptății, iar Sfântul Gavriil, Legea cea Nouă, a iertării și a iubirii.

| Doxologia.ro